

2016/0803(NLE)

22.2.2016

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie powołania Anthony'ego Abeli na członka Trybunału
Obrachunkowego
(C8-0024/2016 – 2016/0803(NLE))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Igor Šoltes

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK 1: CURRICULUM VITÆ ANTHONY'EGO ABELI	4
ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI ANTHONY'EGO ABELI NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU	6

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie powołania Anthony'ego Abeli na członka Trybunału Obrachunkowego
(C8-0024/2016 – 2016/0803(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0024/2016),
 - uwzględniając art. 121 swojego Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0000/2016),
- A. mając na uwadze, że Komisja Kontroli Budżetowej dokonała oceny kwalifikacji kandydata, zwłaszcza pod kątem wymogów określonych w art. 286 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniu 15 marca 2016 r. Komisja Kontroli Budżetowej przystąpiła do przesłuchania kandydata zgłoszonego przez Radę na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego;
1. wydaje opinię pozytywną/negatywną w sprawie powołania Anthony'ego Abeli na członka Trybunału Obrachunkowego;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również innym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli w państwach członkowskich.

ZAŁĄCZNIK 1: CURRICULUM VITÆ ANTHONY'EGO ABELI

KARIERA POLITYCZNA

- 2008–2016: **WICEPRZEWODNICZĄCY PARTII PRACY (DO SPRAW PARTYJNYCH)**
Główna działalność i zakres odpowiedzialności
Zastępca przewodniczącego Partii Pracy (do spraw partyjnych). Oprócz pełnienia ogólnych obowiązków związanych z kierowaniem i zarządzaniem sprawami partyjnymi sprawował także nadzór nad 65 placówkami politycznymi Partii Pracy. Wyznaczał również normy dobrego rządzenia dla 39 lokalnych Rad Pracy i zapewniał zachowanie zgodności z tymi normami. Podczas jego kadencji Partia Pracy przeprowadziła radykalne zmiany na wszystkich szczeblach organizacji.
- Od 2013 r. pełni funkcję konsultanta premiera w sprawach politycznych, społecznych i prawnych. Zapewnia także pomoc prawną na rzecz Ministerstwa Rodziny i Spraw Społecznych. Odgrywał kluczową rolę we wprowadzeniu przepisów zapewniających osobom wymagającym szczególnego traktowania ochronę przed naruszaniem ich praw. Był także zaangażowany w opracowanie ustawy o osobach zgłaszających przypadki naruszenia, zniesienie przedawnienia w przypadku nadużycia władzy i czynów korupcyjnych popełnianych przez funkcjonariuszy publicznych oraz opracowanie prawa regulującego finansowanie partii politycznych.
- 1996–1998 **CZŁONEK KOMISJI ZATRUDNIENIA**
Główna działalność i zakres odpowiedzialności
Komisja Zatrudnienia jest niezależnym organem wymiaru sprawiedliwości ustanowionym na mocy konstytucji, który decyduje o sprawach związanych z dyskryminacją polityczną w obszarze stosunków pracy.
- 1993–1997 **WICEBURMISTRZ HAMRUN**
Główna działalność i zakres odpowiedzialności
Wybrany na wiceburmistrza Hamrun, dużego miasta na Malcie, odpowiedzialny za egzekwowanie prawa i zarządzanie biurem skarg obywatelskich. Wprowadził pierwsze rozporządzenia i założył pierwszy sąd lokalny.
- 1989 r. **WSPÓLZAŁOŻYCIEL ALTERNATTIVA DEMOKRATIKA – PARTII ZIELONYCH**
Główna działalność i zakres odpowiedzialności
Współzałożyciel Alternattiva Demokratika, Partii Zielonych, promującej kwestie środowiskowe, równouprawnienie płci, przejrzystość polityczną i bardziej uczciwy system wyborczy obejmujący wprowadzenie kwot krajowych, w celu umożliwienia mniejszym partiom politycznym posiadania reprezentacji w parlamencie zgodnie z modelem niemieckim. Prowadził kampanię na rzecz wprowadzenia ustawy o osobach zgłaszających przypadki naruszenia i ustawy o swobodnym dostępie do informacji, zniesienia przedawnienia w przypadku nadużycia władzy i korupcji ze strony funkcjonariuszy publicznych oraz potrzeby wprowadzenia prawa o finansowaniu partii.
- 1988–1989 **WYBRANY NA STANOWISKO PRZEWODNICZĄCEGO PARTII PRACY**
Główna działalność i zakres odpowiedzialności
Dr Abela pełnił funkcję przewodniczącego Partii Pracy w latach 1988 i 1989.
- 1987 r. **UDZIAŁ W WYBORACH KRAJOWYCH JAKO KANDYDAT PARTII PRACY**
Główna działalność i zakres odpowiedzialności
Toni Abela po raz pierwszy kandydował w maltańskich wyborach parlamentarnych w 1987 r.
- 1981–1989 **CZŁONEK KRAJOWEGO ORGANU WYKONAWCZEGO PARTII PRACY**
Główna działalność i zakres odpowiedzialności
W tym okresie prowadził kampanię na rzecz poszerzenia zakresu praw obywatelskich, między innymi prawa do rozwodów, politycznej samokrytyki i przejrzystości politycznej.

**POZOSTALE
DOŚWIADCZENIE
ZAWODOWE**

Od 1984 r. Nazwa i adres pracodawcy Zakres odpowiedzialności	ADWOKAT Osoba pracująca na własny rachunek Od 1984 r. do dnia dzisiejszego nieprzerwanie pracuje jako prawnik i prowadzi praktykę adwokacką. Prowadził praktykę w różnych dziedzinach prawa, głównie prawa rodzinnego, spraw konstytucyjnych, prawa administracyjnego, przepisów w sprawie zamówień publicznych oraz postępowań cywilnych i handlowych. Był odpowiedzialny za przełomowe decyzje dotyczące ochrony udziałowców mniejszościowych w postępowaniach w sprawie przejęcia oraz za skargi konstytucyjne, które doprowadziły do zmiany prawa w odniesieniu do przepisów w sprawie najmu, majątkowych stosunków małżeńskich, praw obywatelskich oraz prawa wyborczego.
Od 1983 r. Nazwa i adres pracodawcy Zakres odpowiedzialności	FELIETONISTA L-Orizzont oraz gazeta niedzielna il- Kullhadd Od 1983 r. jest stałym felietonistą tygodnika i dziennika wydawanego w języku maltańskim. Pisze głównie o sprawach społecznych i politycznych. Obecnie jest także redaktorem gazety niedzielnej.

KSZTAŁCENIE I SZKOLENIE

Data (od – do) Instytucja Uzyskane kwalifikacje i tytuły Praca dyplomowa	1979–1984 University of Malta Doktor prawa „Filozofia prawa”
Daty (od – do) Instytucja Uzyskane kwalifikacje i tytuły	1979–1983 University of Malta Dyplom notariusza

JĘZYKI

JĘZYK OJCZYSTY	MALTAŃSKI		
INNE JĘZYKI	ANGIELSKI	WŁOSKI	FRANCUSKI
czytanie	doskonałe	doskonałe	dobre
pisanie	doskonałe	doskonałe	dobre
mówienie	doskonałe	doskonałe	dobre

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI ANTHONY'EGO ABELI NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU

Doświadczenie zawodowe

1. Proszę przedstawić swoje doświadczenie zawodowe w dziedzinie finansów publicznych w zakresie planowania budżetu, wykonania budżetu lub zarządzania budżetem bądź kontroli budżetowej lub audytu.

Jako prawnik zawsze skupiałem się na obronie praw obywateli Malty we wszystkich aspektach prawa i obszarach praw obywatelskich. W związku z tym było nieuniknione, że podczas mojej kariery zawodowej wielokrotnie musiałem zajmować się różnymi aspektami finansów publicznych w kontekście dobrego rządzenia, ze szczególnym naciskiem na obronę interesów obywateli. Sprawy te obejmowały zakres od nieprawidłowych naliczeń lub zwrotów nienależnego podatku dochodowego po naruszenie przepisów w sprawie zamówień publicznych, brak zagwarantowania równych warunków działania podczas udzielania zamówień publicznych, pociągnięcie do odpowiedzialności organów publicznych naruszających finansowy system regulacyjny, a także stosowanie etyki pracy i zasad prawidłowego zarządzania w ramach przepisów w sprawie przedsiębiorstw podczas prowadzenia działalności, postępowań upadłościowych lub likwidacji spółek handlowych.

W latach 1993–1997 piastowałem także stanowisko wiceburmistrza w samorządzie lokalnym Hamrun, dużego miasta na Malcie, gdzie moje obowiązki obejmowały między innymi monitorowanie stosowania przepisów w sprawie zamówień publicznych i zachowania zgodności z nimi. Opracowałem projekty pierwszych lokalnych rozporządzeń oraz organizowałem posiedzenia pierwszego sądu lokalnego i kierowałem nimi. Od 2008 r. do dnia dzisiejszego pełnię funkcję wiceprzewodniczącego Partii Pracy, która jest obecnie partią rządzącą, oraz musiałem monitorować przychody i wydatki zarówno na szczeblu centralnym organizacji, jak i w ponad sześćdziesięciu placówkach politycznych. Partia Pracy jest jedyną dużą partią, która publikuje swoje sprawozdania finansowe i raz do roku członkowie partii mogą skontrolować te sprawozdania i uzyskać informacje o stanie finansowym partii. Byłem także odpowiedzialny za odpowiednie i prawidłowe zarządzanie 39 lokalnymi Radami Pracy oraz sprawowałem nadzór nad przestrzeganiem zasad dobrego rządzenia, a także przepisów finansowych i w sprawie zamówień publicznych.

2. Co zaliczyłby Pan do swoich najważniejszych osiągnięć w życiu zawodowym?

Podczas mojej 33-letniej kariery prawniczej nieprzerwanie prowadziłem praktykę adwokacką w maltańskich sądach. Specjalizuję się w postępowaniach w sprawie wszelkich naruszeń prawa. W wielu przypadkach odgrywałem rolę doradcy prawnego podczas podejmowania przełomowych decyzji.

Reprezentowałem szereg udziałowców mniejszościowych Mid-Med Bank Plc oraz uzyskałem nakaz sądowy wobec rządu i HSBC Plc przeciwko przeprowadzeniu przejęcia przez HSBC Plc, które znacznie obniżyłoby wartość udziałów kapitałowych udziałowców mniejszościowych. Zobowiązałem także rząd do powołania członków Trybunału ds. Giełdy Papierów Wartościowych w celu uzyskania deklaracji, że zawieszenie obrotu akcjami na giełdzie papierów wartościowych było nieracjonalne, miało charakter opresyjny i stanowiło

pogwałcenie zasady przejrzystości praw kapitałowych udziałowców mniejszościowych. Członkowie Trybunału zostali powołani i uzyskana została przychylna deklaracja.

Inne postępowanie dotyczyło zastosowania konstytucyjnej zasady *actio popularis* po raz pierwszy w maltańskich sądach. Zainicjowałem wówczas postępowanie w celu anulowania prawa, które nie przyznawało czasu antenowego w państwowej telewizji partiom politycznym niereprezentowanym w parlamencie. Uznając, że omawiane prawo było niezgodne z konstytucją i było dyskryminacyjne, Trybunał Konstytucyjny zwrócił się do państwowego nadawcy o uznanie prawa wszystkich partii politycznych do dostępu do odpowiedniego czasu antenowego, zwłaszcza podczas kampanii wyborczych.

W innej sprawie sąd uznał, że komisarz policji działał *ultra vires*, tj. wykraczając poza zakres swoich ustawowych kompetencji oraz naruszając finansowy system regulacyjny, gdy wymagał gwarancji bankowej w celu wydania licencji na świadczenie usług wynajmu samochodów z kierowcą. W związku z tą decyzją korzyści odniosło wiele innych osób i zmieniono prawo w sposób upraszczający całą procedurę i zapewniający jej większą sprawiedliwość.

Oprócz tych trzech przypadków występowałem jako prawnik podczas postępowań prowadzących do podjęcia decyzji sądowych, które zmieniły szereg przepisów, aby zapewnić poszanowanie praw obywatelskich, takich jak przepisy w sprawie najmu, praw rodzinnych i sprawiedliwości proceduralnej w sprawach karnych.

3. Jakie ma Pan doświadczenia zawodowe związane z międzynarodowymi organizacjami oraz instytucjami wielokulturowymi lub wielojęzycznymi z siedzibą poza Pana krajem ojczystym?

Podczas mojej praktyki adwokackiej pełniłem rolę doradcy prawnego w szeregu spraw, w które zaangażowani byli obywatele państw trzecich. Wiele z tych spraw dotyczyło imigrantów ubiegających się o azyl lub wizę uprawniającą do pobytu, zarówno w zwykłych sądach, jak i przed Komisją Rewizyjną ds. Obywatelstwa. Inne postępowania dotyczyły spraw przedsiębiorstw wspólnie posiadanych lub zarządzanych przez obywateli Malty i państw trzecich.

W 1982 r. spędziłem kilka miesięcy jako wolontariusz w Kalkucie, w Indiach, pomagając biednym ludziom. W tym czasie pracowałem także w szpitalu, w którym opiekowano się pacjentami cierpiącymi na trąd. W 1983 r. przez kilka miesięcy pełniłem funkcję doradcy prawnego w ramach reprezentacji Malty w Nowym Jorku. Miało to miejsce podczas 38. sesji Zgromadzenia Ogólnego. Podczas mojego pobytu w Nowym Jorku uczestniczyłem w wielu forach i sesjach dotyczących zwalczania nienawiści rasowej oraz integracji w społeczeństwie charakteryzującym się wielokulturowością oraz wysiedleniami ludności. Uczestniczyłem także w seminariach za granicą, między innymi w seminarium na McGill University w Kanadzie dotyczącym rozbieżności w koncepcjach prawa. Podczas tego wydarzenia rozmawiałem ze studentami prawa zwyczajowego i studentami prawa cywilnego, jako że maltański system prawny stanowi połączenie ich obu. W zeszłym roku wzięłem także udział w serii warsztatów zorganizowanych przez Eversheds dotyczących ograniczeń na granicach, w których uczestniczyli eksperci z całego świata. W okresie ostatnich trzech lat byłem także członkiem delegacji promującej dialog między Włochami a Maltą w sprawie wspólnych interesów w obszarze zasobów naturalnych w wodach otaczających obydwie państwa.

Zarówno podczas mojej kadencji jako jednego ze współzałożycieli Alternattiva Demokratika (Partii Zielonych), jak i wiceprzewodniczącego Partii Pracy uczestniczyłem w szeregu konferencji i seminariów europejskich. Jako wiceprzewodniczący Partii Pracy regularnie odpowiadałem za przyjmowanie przedstawicieli i delegacji z innych partii europejskich oraz współpracę z nimi. Stałem także na czele delegacji partii w państwach niebędących członkami UE. W tym okresie uczestniczyłem nawet w ogólnych konferencjach partii pracy i partii socjalistycznych za granicą.

Chciałbym nadmienić, że posługuję się językiem maltańskim, moim językiem ojczystym, który jest językiem semickim w dużym stopniu powiązany z arabskim. Mówię i piszę bardzo dobrze także po angielsku i włosku. Sprawnie porozumiewam się w języku francuskim.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywania swych poprzednich funkcji kierowniczych, jeżeli taka procedura miała zastosowanie?

Jako do prawnika pracującego na własny rachunek procedura uzyskania absolutorium nigdy nie miała do mnie zastosowania. W odniesieniu do działalności publicznej zawsze uzyskiwałem absolutorium bez żadnych uwag czy zastrzeżeń.

5. Które z wcześniejszych stanowisk zawodowych objął Pan w wyniku nominacji politycznej?

W latach 1996–1999 byłem członkiem maltańskiej Komisji Zatrudnienia, która stanowi niezależny konstytucyjny organ wymiaru sprawiedliwości. Składa się ona z pięciu członków, z których trzech powołuje prezydent Republiki po przedstawieniu opinii przez premiera. Byłem jednym z tych trzech powołanych członków. Obecnie jestem także doradcą premiera do spraw społecznych.

6. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.

Pierwszą ważną decyzję podjąłem, gdy zaczynałem praktykę adwokacką w 1984 r. Zaoferowano mi pracę w sektorze prywatnym, co było dosyć atrakcyjną propozycją dla młodego prawnika rozpoczynającego karierę zawodową. Zamiast tego postanowiłem pracować na własny rachunek. Decyzja ta była podyktowana obawą o utratę mojej niezależności zawodowej i osobistej. W rezultacie założyłem własną kancelarię prawną. Jest to mała kancelaria, ale odnosząca sukcesy w sprawach sądowych.

Drugą decyzją było zrezygnowanie z członkostwa w Partii Pracy w 1989 r. Ze względu na niepożądane zmiany w partii uznałem, że moja uczciwość i przeświadczenia polityczne zostałyby narażone na szwank, jeśli pozostałbym jej członkiem. Zrezygnowałem ze stanowiska przewodniczącego partii i rzecznika dyscypliny partyjnej w parlamencie po wezwaniu partii do przeprowadzenia reform, które to wezwanie zostało zignorowane. Podejmując tę decyzję, naraziłem swoją karierę zawodową na ryzyko.

Trzecią ważną decyzją było wystartowanie w wyborach na wiceprzewodniczącego Partii Pracy w 2008 r. i zdobycie tego stanowiska. Wiąże się ono z długimi godzinami pracy i ogromnym stresem, w szczególności w okresie przedwyborczym. Na Malcie wybory są bardzo zaciekle. Udało mi się w pełni wywiązywać się ze swoich obowiązków na tym

stanowisku i jednocześnie wykonywać swój zawód. Zawsze zarabiałem na swoje utrzymanie, wykonując zawód prawnika, podczas gdy stanowisko wiceprzewodniczącego było zawsze w moim przypadku całkowicie niedochodowe.

Niezależność

7. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni” w pełnieniu swoich funkcji. Jak zamierza Pan stosować się do tego obowiązku podczas pełnienia przyszłych zadań?

Będę zachowywać maksymalną bezstronność, obiektywność i uczciwość. W procesie kształcenia wpojono mi zasady pełnego przestrzegania rządów prawa i poszanowania dla nich oraz nauczyłem się przestrzegać zasady kolegalności podczas podejmowania decyzji i unikać wszelkich mogących wystąpić konfliktów interesów lub ujawniać je.

8. Czy Pan lub ktokolwiek z Pana bliskich (rodzice, rodzeństwo, partner w zalegalizowanym związku bądź dzieci) posiada jakiegokolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub jakiegokolwiek udziały finansowe czy też inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z przyszłymi obowiązkami?

Nie, w żadnym wypadku.

9. Czy jest Pan gotów ujawnić prezesowi Trybunału wszystkie swoje interesy finansowe i inne zobowiązania oraz pozwolić na ich upublicznienie?

Tak, bez żadnych zastrzeżeń.

10. Czy jest Pan stroną jakiegokolwiek toczącego się postępowania sądowego? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.

Tak, toczy się kilka postępowań cywilnych wobec mnie jako redaktora. Należy wyjaśnić, że nie są one skierowane przeciwko mnie jako osobie prywatnej, ale jako redaktorowi będącemu prawnym przedstawicielem gazety niedzielnej należącej do Partii Pracy. Na Malcie, podobnie jak w wielu innych państwach, sprawy o zniesławienie w celu zapewnienia ich legalności są skierowane wyłącznie przeciwko redaktorowi jako pozwanemu i w związku z tym, jako że jestem zarejestrowany jako redaktor gazety przez urzędnika prowadzącego rejestr prasowy, muszę występować w roli pozwanego. Są to postępowania cywilne wyłącznie o charakterze cywilnym. W związku z tym, jako że jestem zarejestrowanym redaktorem gazety niedzielnej o nazwie „Kullhadd”, która jest oficjalną gazetą Partii Pracy, zostałem pozwany w tym charakterze.

11. Czy pełni Pan jakąkolwiek czynną lub wykonawczą funkcję polityczną, a jeżeli tak, to na jakim szczeblu? Czy zajmował Pan jakiegokolwiek stanowisko polityczne w ciągu ostatnich 18 miesięcy? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.

Tak, do dnia dzisiejszego pełnię funkcję wiceprzewodniczącego Partii Pracy (odpowiedzialnego za sprawy partyjne). Jest to funkcja, za którą nie pobieram wynagrodzenia. Podczas mojej kadencji po raz pierwszy w historii Partii Pracy wprowadziłem statutowy zakaz startowania przez osobę na tym stanowisku w wyborach lokalnych i do Parlamentu Europejskiego. Byłem odpowiedzialny za kierowanie partią w

większości ważnych aspektów, takich jak selekcja kandydatów do wyborów, zapewnianie dobrego rządzenia w radach lokalnych, sekcje polityczne w ramach krajowych struktur partii, wydarzenia krajowe i nadzór nad ogólną działalnością partii.

12. Czy w razie wyboru na członka Trybunału ustąpi Pan z piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany, oraz zrezygnuje z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Tak. Przekazałem już informację o tej decyzji partii, która już wybiera mojego następcę.

13. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości, a nawet oszustwa lub korupcji z udziałem osób pochodzących z Pana kraju?

Oszustwa, korupcja i poważne nieprawidłowości nie mają granic ani narodowości. Jeśli osoby pochodzące z mojego państwa członkowskiego byłyby zaangażowane w takie działania, zająłbym się nimi w sposób jak najbardziej bezkompromisowy i zgłosiłbym tę sprawę właściwym organom zgodnie z moimi obowiązkami jako członka Trybunału Obrachunkowego.

Wykonywanie obowiązków

14. Jakie powinny być główne cechy należytego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych? W jaki sposób Trybunał Obrachunkowy może przyczynić się do należytego zarządzania finansami?

Podstawę stanowi po prostu kultura dobrego rządzenia, którą nie jest jednak tak łatwo wdrożyć w warunkach rzeczywistych. Jej trzy podstawowe zasady to przejrzystość, odpowiedzialność oraz głębokie poczucie obowiązku wobec społeczeństwa. Aby ją osiągnąć, należy wdrożyć prawidłowe i należyte zarządzanie finansami publicznymi, poddawane jawnej kontroli. Ponadto należy ją opierać na stałej, zauważalnej poprawie jakości produktów i usług, jakich obywatele mają prawo oczekiwać od służby cywilnej, jako że są one finansowane z pieniędzy podatników.

Wymagany jest także jasny system regulacyjny obejmujący przepisy finansowe w celu zagwarantowania, by służba cywilna postępowała zgodnie z zasadami dobrego rządzenia, jej produkty i usługi były prawidłowo wykorzystywane przez ich odbiorców oraz by osiągnięte były ustalone cele polityczne. Zasad odpowiedzialności i przejrzystości nie można stosować zamiennie, aczkolwiek nie można zagwarantować odpowiedzialności bez przejrzystości. Na wszystkich etapach procesu egzekwowania odpowiedzialności organów należy zapewniać otwartość i przejrzystość. Mylenie się jest rzeczą ludzką, a informowanie ludzi o popełnionych błędach rodzi zaufanie. Jest to o wiele lepsze rozwiązanie niż pozwolenie, by społeczeństwo dowiedziało się na przykład za pośrednictwem mediów o błędach, które próbowano zataić.

Ponadto środki finansowe należy przeznaczać na osiągnięcie prawdziwych priorytetów ujętych we wcześniej ustalonych ramach finansowych. Krótkowzroczne decyzje podejmowane w celu uzyskania krótkoterminowych korzyści politycznych są uznawane za główną przyczynę podlegających zakwestionowaniu wydatków publicznych i w długiej perspektywie prowadzą do potępienia osób je podejmujących. W związku z tym silny podmiot zewnętrzny, który ujawnia takie decyzje w odpowiednim czasie, ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia

kultury należytego zarządzania finansami w służbie cywilnej. W tym kontekście dla należytego zarządzania finansami w dowolnym systemie wydatków istotne znaczenie ma opłacalność i maksymalizacja wykorzystania najlepszych zasobów ludzkich. W świecie, w którym brak zaufania do instytucji finansowych wzrósł po serii globalnych kryzysów finansowych, wzbudzenie większego zaufania do sektora publicznego stało się warunkiem *sine qua non* dla prawidłowego funkcjonowania instytucji rządzących ludźmi. Trybunał Obrachunkowy jest odpowiednim podmiotem do realizacji tego zadania w ramach wielopoziomowych struktur instytucjonalnych UE i relacji z państwami członkowskimi.

Istnieje jednak wymiar polityczny tej kwestii, który ma zasadnicze znaczenie dla uzyskania ogólnej stabilności gospodarczej: legitymacja demokratyczna. Brak należytego zarządzania finansami prowadzi do wyciągnięcia wniosku, że instytucje demokratyczne nie funkcjonują, niezależnie od tego, czy są wybierane bezpośrednio, tak jak Parlament Europejski, czy pośrednio, tak jak Komisja czy Rada. Ogólne odczucie niezadowolenia z sytuacji gospodarczej było zapowiedzią niedemokratycznych formacji i ruchów politycznych. Złe zarządzanie pieniędzmi podatników poddaje w wątpliwość cały demokratyczny system. Jeśli finanse nie są należyście zarządzane, dochodzi do czegoś, co nazywam bezkrytycznym, szeroko rozpowszechnionym negatywnym postrzeganiem wszystkich instytucji. Ludzie nie rozróżniają między instytucjami, które działają i które nie działają prawidłowo. Obywatele wkładają instytucje do jednego worka, niezależnie od tego, czy są to instytucje państw członkowskich czy Unii Europejskiej, chociaż niektóre z nich mogą funkcjonować prawidłowo.

W tym kontekście Trybunał Obrachunkowy odgrywa wyjątkową rolę. Jako zewnętrzny organ kontroli może utrzymywać zaufanie do demokratycznych instytucji Unii Europejskiej. Został on adekwatnie opisany jako „sumienie uczciwości” Unii Europejskiej. Trybunał Obrachunkowy już udziela prawidłowej odpowiedzi na odwieczne pytanie *Qui custodiet ipsos custodet?* (Któż pilnować będzie samych strażników?) dzięki swojej nieocenionej pracy, którą prowadzi od momentu założenia w 1977 r. Dzięki zbiorowi sprawozdań rocznych, specjalnych sprawozdań rocznych, sprawozdań specjalnych i opinii oraz doświadczeniu zdobytemu podczas czterdziestu lat swojego istnienia jest w stanie zapewniać doradztwo i wytyczne oraz zwracać uwagę osób odpowiedzialnych za wykonanie budżetu UE na określone kwestie. Jeśli wszystkie podmioty i zainteresowane strony zwracałyby uwagę na to, co ma do powiedzenia Trybunał Obrachunkowy, skomplikowane śledzenie wydatków budżetowych od najwyższego do najniższego poziomu bez wątplenia uległoby poprawie.

15. Zgodnie z postanowieniami traktatu Trybunał jest zobowiązany pomagać Parlamentowi w wykonywaniu funkcji kontrolnych w zakresie wykonania budżetu. Jak zapewniłby Pan dalszą poprawę współpracy między Trybunałem a Parlamentem Europejskim (w szczególności jego Komisją Kontroli Budżetowej) w celu zarówno wzmocnienia nadzoru publicznego nad wydatkami ogólnymi, jak i zwiększenia ich skuteczności?

Roczne sprawozdanie z kontroli wykonania budżetu wraz z oczekiwanym poświadczeniem wiarygodności jest przedkładane przez Trybunał Obrachunkowy Parlamentowi i stanowi podstawę pomagającą Parlamentowi w analizowaniu działań Komisji w zakresie wydatków budżetowych przed udzieleniem Komisji absolutorium. Daje to Parlamentowi odpowiednie narzędzia do zbadania wiarygodności sprawozdań finansowych i stopnia, w jakim zachowano zgodność z systemem regulacyjnym, w szczególności z rozporządzeniem finansowym.

Podstawowym celem poświadczenia wiarygodności jest zapewnienie zainteresowanym stronom, głównie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej, ale także obywatelom Unii w ujęciu ogólnym, odpowiedniej oceny i opinii dotyczącej sposobu wydawania pieniędzy UE. Uwagi przedstawiane przez Trybunał w odniesieniu do legalności transakcji w danym roku budżetowym stanowią odpowiedni środek mający na celu unikanie popełniania błędów w przyszłości. Pod tym względem Parlament znajduje we wnioskach Trybunału adekwatne narzędzie do wywierania nacisku na Komisję, tak aby zachowywała większą ostrożność i unikała popełniania błędów w przeszłości.

Żadna inna instytucja nie jest lepiej przygotowana do zapewniania Parlamentowi, a w szczególności Komisji Kontroli Budżetowej, nieocenionych informacji i opinii dotyczących wyników polityki UE. W ten sposób Parlament będzie lepiej przygotowany do poprawy wydajności i skuteczności działań finansowanych przez Wspólnotę, wzmocnienia procesu prowadzenia analiz porównawczych oraz oceny skutków polityki UE dla państw członkowskich. Obecnie, gdy wyznaczony został członek Trybunału odpowiedzialny za instytucje, Ville Itala, ściślejsza współpraca między Trybunałem a Parlamentem i jego Komisją Kontroli Budżetowej stała się bardziej realna. Ciągły kontakt między nimi przyniósłby korzyści obu instytucjom oraz wzmocnił je.

Odnoszę się tu do sprawozdania z międzynarodowej oceny partnerskiej Trybunału Obrachunkowego z 2014 r., w którym zaprezentowano szereg rozsądnych zaleceń w celu poprawy współpracy między Trybunałem a Parlamentem (Komisją Kontroli Budżetowej). Zalecono w nim, by członkowie Trybunału Obrachunkowego odpowiedzialni za poszczególne sprawozdania specjalne przygotowali i śledzili obrady CONT na temat sprawozdań specjalnych. Zaproponowano także między innymi, by Trybunał Obrachunkowy rozważył uczynienie wdrażania swoich zaleceń tematem obrad parlamentarnych wykraczających poza procedurę udzielania absolutorium.

16. Co według Pana stanowi wartość dodaną kontroli wykonania zadań i w jaki sposób należałoby wprowadzić wyniki kontroli do procedur zarządzania? Wielu obywateli Unii odnosi wrażenie, że nie otrzymuje usług dobrej jakości za pieniądze przekazywane UE w formie podatków.

Szacuje się, że każdy obywatel Unii przekazuje do budżetu UE średnio od 280 do 300 EUR rocznie. Jak ujął to jeden autor, istnieje ogólne przeświadczenie, że z jednej strony europejskie „fundusze rosną na drzewach i w związku z tym stanowią biblijną mannę, z której należy korzystać”. Z drugiej strony „brukselski system biurokratyczny jest postrzegany jako studnia bez dna, w której marnotrawione są pieniądze bez żadnej kontroli”. Chociaż wszystkie trzy etapy należytej kontroli, tj. kontrola finansowa, kontrola zgodności i kontrola wykonania zadań mogą przyczynić się do lepszego ogólnego zrozumienia funkcjonowania Unii Europejskiej w obszarze wydatków budżetowych, kontrola wykonania zadań zyskała podstawowe znaczenie w zwalczaniu negatywnego wizerunku UE.

Kontrola wykonania zadań przyczynia się w aktywny sposób do ustalenia, czy realizowana jest odpowiednia polityka w celu osiągnięcia właściwych celów. W tym właśnie kontekście zastosowanie mają trzy zasady: oszczędności, wydajności i skuteczności, w odniesieniu do funkcjonowania podmiotów w ramach struktur UE. Kontrole wykonania zadań zapewniają właściwy mechanizm kwestionowania stosowanych praktyk i identyfikowania ich braków, w związku z czym stanowią podstawę dla dalszej poprawy w bardziej racjonalny i organiczny sposób. Będzie to stanowić środek umożliwiający przeprowadzenie wymaganych interwencji

nie w drodze zarządzania kryzysowego, ale w sposób bardziej zorganizowany i systematyczny.

Jednak sprawa ta nie kończy się tutaj. Powodzenie zmiany nie wynika z propozycji prowadzącej do zmiany, ale z jej skutków. W związku z tym ustanowienie mechanizmu monitorowania jest warunkiem *sine qua non* dla powodzenia zmiany. Wiedza na temat wpływu zmiany na zainteresowane strony doprowadzi do dalszego udoskonalenia zarządzania wydatkami publicznymi. Kontrole wykonania zadań obejmują wystarczające informacje mogące doprowadzić do ustanowienia takiego mechanizmu.

Aspektem kontroli wykonania zadań, który jak dotychczas jest może niedoceniany, jest jej wartość dydaktyczna. Zapewnia ona wszystkim zainteresowanym stronom wnioski empiryczne i materiały, które są gromadzone na różnych etapach kontroli wykonania zadań przez Trybunał. Innymi słowy, wszystkie zainteresowane strony mogą pozyskać pewną wiedzę z wyniku końcowego kontroli wykonania zadań. Inną kwestię stanowi to, czy wszystkie lub niektóre zainteresowane strony korzystają z tej możliwości.

17. Jak można usprawnić współpracę pomiędzy Trybunałem Obrachunkowym, krajowymi organami kontroli i Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?

Ogólne zasady dotyczące osiągnięcia tego celu są już ustanowione w art. 287 ust. 3 Traktatu. W swojej prostocie artykuł ten wymaga, by (1) kontrolę w państwach członkowskich przeprowadzać w powiązaniu z krajowymi organami kontroli oraz by (2) Trybunał Obrachunkowy i te instytucje współpracowały na zasadzie wzajemnego zaufania, zachowując swoją niezależność.

W tym celu zarówno Europejska Organizacja Najwyższych Organów Kontroli, jak i jej Komitet Kontaktowy mogą stanowić doskonałe fora i zapewniać prawdziwą możliwość promowania skutecznych synergii między dwoma organami kontroli w dążeniu do udoskonalenia metod lepszego monitorowania podmiotów wykonujących budżet. W tym celu ciągły dopływ informacji przekazywanych Komisji Kontroli Budżetowej na tych posiedzeniach przez Trybunał Obrachunkowy zapewni odpowiednie poinformowanie Komisji o wydarzeniach mających miejsce w ramach współpracy między Trybunałem Obrachunkowym a krajowymi organami kontroli, umożliwiając Parlamentowi przekazanie swoich opinii i informacji zwrotnych, jeżeli będą wymagały tego okoliczności. W ten sposób wspierana byłaby analiza wykonania budżetu UE.

Trójstronna relacja między Trybunałem Obrachunkowym, Parlamentem (Komisją Kontroli Budżetowej) i krajowymi organami kontroli, mając na uwadze, że prawie 80% budżetu UE przypada na obszar zarządzania dzielonego, wymaga lepszego zrozumienia sposobu działania tej skomplikowanej relacji, a zwłaszcza mechanizmów kontroli i równowagi. W tym celu inicjatywy *ad hoc* takie jak konferencje i fora z udziałem Trybunału Obrachunkowego i Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu, podczas których wszystkie zainteresowane strony mają możliwość spotkania i podzielenia się pomysłami, będą rozwijać zdrowszy klimat w dziedzinie współpracy między Trybunałem, Komisją i państwami członkowskimi. Takie inicjatywy będą także stanowić okazję do omówienia metod monitorowania w celu wdrożenia propozycji i zaleceń Trybunału.

Ze względu na swój charakter doradczy Trybunał Obrachunkowy musi koniecznie pomagać innym instytucjom, jeśli jego działania mają być skuteczne. W tym względzie Trybunał Obrachunkowy musi być uważany za naturalnego sojusznika instytucjonalnego Komisji Kontroli Budżetowej, gdyż obie te instytucje łączy wspólny obszar zainteresowań: znalezienie metod kontroli w celu nadzorowania wydatków budżetowych oraz upewnienia się, że na wszystkich poziomach i etapach wydatków budżetowych został wdrożony system należytego zarządzania finansami.

Podczas wspierania wzajemnego szacunku i współpracy między Trybunałem i Parlamentem konieczne jest jednak zagwarantowanie niezależności Trybunału. Obie instytucje potrzebują siebie nawzajem, ale żadna z nich nie zależy od drugiej.

18. Jak zapewniłby Pan dalszy rozwój sprawozdawczości Trybunału Obrachunkowego, tak aby Parlament Europejski otrzymywał wszystkie niezbędne informacje o precyzyjności danych dostarczanych Komisji Europejskiej przez państwa członkowskie?

Oprócz szeregu sprawozdań specjalistycznych prezentowanych w ciągu roku jednym z najważniejszych dokumentów, który dostarcza Parlamentowi ważnych informacji na potrzeby analizy i oceny odpowiedzialności Komisji w zakresie wykonywania budżetu UE, jest bez wątpienia sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu UE. Sprawozdania roczne zawierają nieocenione informacje na temat postępowania państw członkowskich w zakresie wykonania swojej części budżetu, między innymi w ramach systemu zarządzania dzielonego z Komisją.

W toku przygotowywania rocznych sprawozdań z działalności dyrekcje generalne Komisji zasadniczo opierają się na źródłach informacji przekazywanych przez państwa członkowskie. Kiedy Trybunał Obrachunkowy analizuje dokładność otrzymanych danych, w sprawozdaniu zawsze ujawniane są pewne nieścisłości. Źródło problemu zwykle stanowią państwa członkowskie, które przekazują niedokładne informacje Komisji.

Sprawozdania Trybunału Obrachunkowego rzucają światło na wewnętrzne systemy kontroli państw członkowskich, sposób prowadzenia działań przez ich krajowe zewnętrzne organy kontroli, metodę nadzorowania działań finansowanych z UE i zarządzanych przez podmioty krajowe, mechanizmy gromadzenia danych oraz cały ogólny system dobrego rządzenia. Informacje pozyskiwane przez Trybunał Obrachunkowy podczas opracowywania sprawozdania rocznego oraz innych sprawozdań stanowią nie tylko cenny materiał pomagający zidentyfikować słabe punkty zarządzania finansami w państwie członkowskim, ale także pomagają Parlamentowi w lepszym zrozumieniu pracy Komisji w ramach zarządzania dzielonego. Mając ten cel na uwadze, należy zachęcać do organizowania częstych posiedzeń formalnych i innych z udziałem Trybunału Obrachunkowego i Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu. Obecnie instytucje te organizują jedno posiedzenie rocznie.

Częste kontakty między tymi dwiema instytucjami zapewniłyby odpowiedzi na pytanie, dlaczego Trybunał Obrachunkowy w swoim rocznym sprawozdaniu z kontroli wykonania budżetu z 2014 r. odczuwał potrzebę udzielenia nagany państwom członkowskim za niedostateczne „wykorzystanie dostępnych informacji”. Gdyby to uczyniły, mogłyby „zapobiec powstaniu znacznej części błędów lub je wykryć i skorygować przed ich wystąpieniem”. Chociaż państwa członkowskie dysponowały odpowiednimi narzędziami instytucjonalnymi umożliwiającymi unikanie błędów w zarządzaniu środkami pieniężnymi w

momencie wypłat lub zwrotów na rzecz beneficjentów, nie korzystały z tych narzędzi. Ważne jest, aby Parlament wiedział, dlaczego te niedociągnięcia pojawiają się w każdym sprawozdaniu rocznym.

Zatem Trybunał Obrachunkowy postępuje odpowiednio, ujawniając niedociągnięcia zarówno ze strony Komisji, jak i państw członkowskich. Trybunał w sposób ciągły powinien szczegółowo wyjaśniać Parlamentowi, na czym polegają te braki i niedociągnięcia. Trybunał powinien także zaproponować metodę rozwiązania tego problemu, tak aby uniknąć ich ponownego występowania w przyszłości. W tym względzie Parlament odgrywa ważną rolę nie tylko w zakresie udzielania absolutorium Komisji, ale także poprzez umożliwienie każdemu posłowi do Parlamentu domagania się od swojego rządu ścisłego zastosowania się do zaleceń Trybunału Obrachunkowego w celu unikania błędów w przyszłości. Analizując źródło problemu, najlepiej jest unikać napięcia na różnych poziomach ram instytucjonalnych UE, ograniczać błędy oraz gwarantować, by środki finansowe docierały do ich prawowitych odbiorców, co zapewniłoby obywatelom Unii optymalne wykorzystanie środków finansowych w państwach członkowskich będących zarówno beneficjentami netto, jak i płatnikami netto.

Coroczne posiedzenie Trybunału i Komisji Kontroli Budżetowej jest zatem oczekiwanym wydarzeniem. Jest to jedno z odpowiednich forów, na których Trybunał może przekazać Komisji informacje z pierwszej ręki na temat braków i słabych punktów systemu wielokrotnie przyczyniającego się do wyższego marginesu błędu przekraczającego próg istotności. Trybunał może tam bardziej szczegółowo wyjaśnić, czy cele finansowania są osiągnięte, a jeśli nie są osiągnięte, wytłumaczyć dlaczego. Takie posiedzenia można przekształcić w sesję dotyczącą jakości informacji.

Inne zagadnienia

19. Czy wycofa Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu w sprawie Pana powołania będzie nieprzychylna?

Nominując mnie na członka Trybunału Obrachunkowego, premier Malty zaufał, że będę przestrzegał i bronił zasad niezależności, uczciwości i honoru, którymi kieruje się Trybunał Obrachunkowy podczas swoich prac.

Czuję, że moim obowiązkiem jest zdobycie zaufania Parlamentu Europejskiego i jego Komisji Kontroli Budżetowej, tak abym mógł przestrzegać i bronić tych wartości, które są niezbędne dla utrzymania wiarygodności i reputacji Trybunału Obrachunkowego i które stanowią podstawę skutecznej i lojalnej współpracy z Parlamentem Europejskim.

Jeśli Parlament stwierdzi poważne zastrzeżenia w tym zakresie dotyczące mojej nominacji na członka Trybunału Obrachunkowego, będę czuł się zobowiązany do wycofania swojej kandydatury.